

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

—o—

TOESTANDEN EN PROBLEMEN IN HET ANDERE UITERSTE VAN ONS LAND.

Ik heb weinig of geen tijd beschikbaar voor het schrijven van persartikelen. Dit spijt me, omdat ik daardoor meerdere malen niet kan reageeren op onvolledige en ten deele onjuiste berichten omtrent de werkverschaffing onder mijn toezicht.

Het artikel in uw blad van heden onder bovenvermeld opschrift, bevat echter zulke ernstige grieven tegen het beleid der overheid, dat ik mij genoodzaakt zie om bij uitzondering eenige plaatsruimte te vragen. In het artikel wordt op laatdunkende wijze over de werkverschaffing gesproken. „Men graaft hier en daar een kanaal, legt een weg aan en plant dennetjes op een stuk hei”. „De arbeiders worden heen en weer gezeuld, soms uren van hun woonplaats.” „Al heeft een sukkelige bejaarde man ook al een paar stevige kerels van zoons zonder werk rondloopen, hij moet gaan werken, terwijl de jonge kerels lanterfantent”. „De wijze van werkverschaffing is zeer onvoldoende en onbevredigend”.

Ziehier een viertal zinsneden uit het boektoog, waarmede de regeering en de personen, die in haar dienst de werkverschaffing regelen, het kunnen doen.

Weerlegging van de beweringen van den schrijver der artikelen in het Rotterdamsch Nieuwsblad is niet mogelijk, omdat de juistheid ervan op geen enkele wijze is aangetoond.

Mijn verzoek aan den journalist in kwestie is daarom of hij zoo vriendelijk zou willen zijn, de beweringen door bewijzen te staven en tevens wil aangeven, in het belang van de veenbevolking, op welke wijze en met welke beschikbare middelen de werkverschaffing beter geregeld kan worden.

Mocht de schrijver zich eerst nader op de hoogte willen stellen, dan ben ik gaarne bereid hem alle gewenschte inlichtingen te verschaffen en hem tevens de verschillende objecten van werkverschaffing te laten zien. Ook zijn verschillende gegevens te putten omtrent aard, omvang en beteekenis der werkverschaffing uit de artikelenreeks van zijn collega Brusse in de rubriek „Onder de menschen” in de N. Rott. Courant van het begin dezes jaars.

In afwachting van bewijzen, ben ik zoo vrij om de beweringen in kwestie niet voor ernstig te nemen.

Verder zou ik willen vragen hoe de schrijver komt tot de bewering dat er gedurende de jongste veencampagne in de gemeente Emmen nog tweeduizend werklozen zijn overgebleven. De wekelijksche berichten omtrent het aantal ingeschreven werklozen in die gemeente in uw blad bevatten heel wat lagere getallen, terwijl het aantal bij de

werkverschaffing geplaatsten in dien tijd gemiddeld ongeveer 200 heeft bedragen.

En ten slotte — hoewel dit eigenlijk niet op mijn weg ligt — een woord van protest tegen de door den schrijver geuite grief aan het adres van de R.K. geestelijken. Van alle geestelijken en bedienaren van den godsdienst in de gemeente Emmen, zijn het uitsluitend de R.K. geestelijken geweest die zich van den beginne af met mij in verbinding hebben gesteld en door raad en daad hebben getracht om de werkverschaffing zooveel mogelijk ten nutte van de veenstreek aan te wenden, terwijl pastoor Van Soest te Erica zeer zeker interessante mededeelingen kan doen omtrent pogingen door hem aangewend, voor het verplaatsen van arbeidskrachten, vooral jonge meisjes, buiten het veengebied, waarin zij zoo weinig toekomst hebben.

M. de Redacteur. Zoudt u zoo vriendelijk willen zijn een nummer van de courant, waarin U dit schrijven wel zult willen plaatsen, te zenden aan het „Rotterdamsch Nieuwsblad“?

Bij voorbaat mijn dank.

Sleen, 4 Juli 1923.

De Rijksinspecteur voor de steunverleening in Drenthe,

A. JONGBLOED.